

ROMANIA LIBERĂ

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XVI nr. 4242

4 pagini — 20 bani

Simbătă 31 mai 1958

Decada culturii Republicilor Sovietice Baltice

Ca prilejul Decadei culturii Republicilor Sovietice Baltice, cinematografele din Capitală și din orașele mai importante ale țării vor prezenta între 1 și 10 iunie în premieră sau vor relua unele realizări ale studiourilor cinematografice din R.S.S. Lituaniană, R.S.S. Letonă, R.S.S. Estonă.

Astfel, vor fi prezentate în premieră filmele „Gloria Baltică” și „Rita”. Pe ecranele principalelor cinematografe din Capitală și din țară vor fi reluate filmele artistice „Spre Armuri noi”, „Căpitanul”, „Dragostea pierdută” și „Fint oscar”. În Capitală se vor prezenta de asemenea în premieră filmele documentare „Lituanianii”, „Sărbătorile cîntecului lituanian”, produsele ale studioului din R.S.S. Lituaniană, „Influența prietenilor noștri” și „Estonia sovietică”, produsele ale studiourilor din R.S.S. Estonă.

Program bogat

TG. MUREȘ (de la corespondenții noștri). — Programul Decadei Republicilor Sovietice Baltice cuprinde numeroase manifestări culturale și artistice și la Regiunea Autonomă Maghiară. În toate localitățile mai însemnate ale regiunii, vor avea loc conferințe despre Republicile Sovietice Baltice, urmate de vizionări de filme, audii de discuri și radio, în care sunt prezentate creațiile artistice și culturale ale popoarelor baltice.

Punctul pe i

— Am auzit că pe sateliții artificiali și pământului eforturile fizice sînt foarte mici!
— Leneșul! Aco'e e de mine?...
— Oamenii din Cămin...

A intrat în vigoare orarul de vară al curselor fluviale de pasageri

De curind a fost pus în aplicare orarul de vară al curselor fluviale de pasageri deservite de navele întreprinderii Navrom la întocmirea nou în oraș s-a avut în vedere asigurarea transportului de călători, coletărie, mesagerii, ziare și poșta între principalele porturi și localități mai îndepărtate de alte mij-

loace de comunicație. De asemenea, orarul a vizat legături imediate cu orașele și localitățile din porturile cap de linie. În funcție de intensitatea traficului, majoritatea curselor se efectuează zilnic, iar pe traseele Brăila-Galați și Călărași-Ostrov se fac de 4 și respectiv 2 ori pe zi.

Pe linia Imbunătățirii

deservirii călătorilor, pe majoritatea vaselor s-au amenajat bufele care servesc gustări, băuturi și răcoaroare.

În alara curselor regulate de pasageri, întreprinderea Navrom organizează, la cererea înțelegătoare a instituțiilor, excursii cu nave pe Dunăre.

(Agerpres)

Mai mulți struguri, mai mult vin

Buni sînt strugurii, bun e și vinul! Dar cîte nu sînt de făcut pînă să se simți gustul. Despre toate îngrijirile dintr-o vie pot vorbi ca niște specialiști ce sînt și muncitorii gospodăriei de stat Rosei din raionul Călărași. După cum se vede în clipă, în aceste zile ei se ocupă cu legatul lăstarilor: fiecare cîrchine trebuie să aibă cît mai mult soare, cît mai mult aer.

Foto: A. CONSTANTINESCU

IN ORAȘELUL COPIILOR

Castelele de nisip sînt „construcții serioase” care cer lui Mihăiță atenție și grijă. Rodica se antrenează pentru concursul de triciclete, dar pe nisip e greu să alini vreun record. În minunatul oraș al copiilor din Cîmpia, fiecare lefășă sau băiat se joacă după pofta inimii.

Foto: A. CONSTANTINESCU

Plăstarele colectivizilor

În Bărgău, se știe, plouă puțin și unde plouă puțin — și asta se știe — e praf mult. Praful e prin ogrăzi, pe garduri și mai ales pe ulițe. Pe ulițe unde se joacă deodată copiii. Părinții erau duși la cîmp, ei se plicisau în case. Ce să faci? Ieseai pe ulițe, la alți copii, să se joace.

Radu Negru e un sat din Bărgău. Are multe ulițe, dar acestea, are și praf destul, numai copiii nu are pe ulițe. — Mătușo, am întrebat o bătrînă de cîteva le o poartă sub dogoarea amiezii cu andrula și o talpă de ciorap începută în mînă. Pe aici pe la dumnezeu-năvești copiii deloc?

— Ba avem, fata mea, cum să nu-avem. Acumă au trecut în sus „la Răchii”.

„Răchii” nu este altceva decît luncă din marginea satului. De mult n-am mai văzut strîniș laolaltă alții copii ca acolo. Și nici alții zburdălnici și voce bună. Imaginați-vă un tîpău verde, băut de soare, smălțuri cu flori de toate culorile și lîncina cu un pîlc de răchii plătose. Peste 100 de copii se joacă acolo, în țărba frîgă, culegătoare flori, alergă după fluturi, strigă și rîd. Într-o zi o singură „persoană serbă” — Ana Dobroa, în vîrstă de 22 de ani, educatoarea lor.

Sînt copiii colectivizilor din sat. Grădiniștii noștri sezonieri are 100 de înserții, din care frecventează regulat 140-160. Astăzi avem 141 — imi reținut să văz oficial.

S-a lăsat apoi către mîgălele răspîndite în toată luncă.

— Gata, copii! Mergem la masă. Incolomnea!

222 de picușoare sprintene au pîrîit la drum, au coborît tîpăuul, au intrat în sat și au pîrîit pe poarte

grădinișii sezoniere. În ograda largă, la umbra unor copaci rămurși, lungi și curbi de meste. Potru îngrijitorii aranjau tacimuri și veselă ca la un banchet.

— Flori odorești? — a întrebat una dintre ele, Maria Arimon.

— Adunus! I-a răspuns pe dată un cor întreg.

Copiii au aranjat florile în găstire, r-au spălat pe miini, turnîndu-și apă ulei ulei cu cîmă de toată, și au trecut la mese. Meniul din ziua aceea, sîmbătă 24 mai: supă de pîsăre, friptură cu cartofi piure și brînzărie.

— La dîm poșare, deocîrzi, imi explică Tudora Nedelcu, o femeie de 40-45 de ani, bucătăreasa grădinișii. La placă foarte mult copiii și gospodăria are destula pîsări. Brînză lăsată avem, de la oile noastre, și ea scîrîie în fața noastră — ea e — fie cu smîntînă, cu mămăligă sau altele. Na nu uitați la chelălău cînd e vorba de copiii noștri.

După ce au mîncat, hamacurile de pînză și pîturile ușoare — albastre — i-au primit pe copii pentru bînzărie.

— Gata pentru oraș și localitățile de la Văleahă, caprină în butarele raionului Cîmpia, a fost asigurată prin cantitățile mari, depozitate în lîncă ca și prin gheața pe care o produce secțiile întreprinderilor de industrie locală. Restaurantele, cofetăriile, alimentarele nu se mai tem de căldură, centrele de răcoaroare nu sînt puse în situația de a servi cetățenilor sirop sau apă minerală caldă. Cu toate acestea, cetățenii nu vor putea să aibă, să zicem mică odă pe săptămîna, gheață la domiciliu. Cu cantitățile existente acum, acest lucru nu e posibil. Ce păcat că fabrica de gheață ce se construiește la Cîmpia (cu o capacitate de 3 tone gheață la 24 ore) începuță abia în trimestrul II al anului, va fi gata numai la sfîrșitul lunii august!

Pentru un oraș cum e Cîmpia, numărul centrelor de răcoaroare existente este suficient la aprovizionarea lor cu cele necesare e multumitoare. Toate sînt înăgrădite în centrul orașului, cîte odă la o distanță de nici 30 metri și mai ales în jurul cofetăriilor, care servesc și ele oranjadă, înghețată, etc.

Un cuvînt bun pentru calitatea oranjădei preparată de T.A.P.L. și o pădere mai puțin bună pentru limo-

Femeile lumii își vor spune cuvîntul

Mîine, se deschide în Viena cel de al IV-lea Congres al F.D.I.F. cea de a patra reuniune internațională în care mamele, soțiile, surorile, reprezentantele ale femeilor din întreaga lume își vor spune cuvîntul în apărarea drepturilor lor, în apărarea păcii.

Înființată la 1 decembrie 1945, prin congresul constitutiv ce s-a desfășurat la Paris, Federația Democrată Internațională a Femeilor a reunit în jurul ei mereu mai multe organizații feminine din țări din ce în ce mai numeroase.

Fiecare din congresele finite a re-purtat noi succese în lupta femeilor pentru eliberarea lor și afirmarea drepturilor lor. În numeroase țări ale lumii, țări capitaliste și coloniale, femeile, după vortele poetului rus Nekrasov „se hărăzesc trei nedreptăți cumplite: să fie nevasta unui rob, să fie mama unui rob, iar robului să îi fie robul cîmă în clipa din urmă”.

În aceste țări, cu toată legislația nedreaptă care acordă femeilor ultimul loc în societate, s-au ridicat, în decursul istoriei, luptătoare viteze, gata să-și dea și viața pentru afirmarea drepturilor și libertăților lor.

În 1870, în timpul Comunei din Paris, în 1905, în timpul luptelor împotriva tarismului, în 1917, pe baricadele Petrogradului, femeile au dovedit curajul, puterea lor de abnegație și spiritul lor de sacrificiu.

Astăzi, după aproape 13 ani de la înființarea F.D.I.F., femeile din țările capitaliste și coloniale își continuă lupta, cu forțe sporite. În orașul Kelgley, din Anglia, muncitoarele de la fabrica de ciorapi au făcut greve timp de un an de zile pentru a obține dreptul, refuzat timp de 30 de ani de patron, de a se organiza în sindicate. Femeile londoneze, organizate în Consiliul Național pentru in-

terizarea armelor nucleare au manifestat împotriva experiențelor cu arma atomică.

În ciuda persecuțiilor rasiale din Africa, peste 1.000 de femei au străbătut toamna trecută străzile Johannesburgului pentru a protesta împotriva înjositoarelor legi rasiale. În Brazilia și Germania Federată, în Chile și Nigeria, femeile se solidarizează și se ridică împotriva șomajului, împotriva legilor discriminatorii, pentru libertate și pace.

Lupta lor este sprijinită de femeile din lumea întreagă și în special de milioanele de femei eliberate de asuprire și exploatare din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară. Exemplul femeilor sovietice, primele din lume care au obținut, o dată cu izbînda Marii Revoluții

Al IV-lea Congres al F.D.I.F.

din Octombrie și instaurarea statului proletar, egalitatea deplină în drepturi cu bărbații, este un neprețuit sprijin moral pentru femeile din țările capitaliste și coloniale. Femeile din țările socialiste sînt deschise toate drumurile, ea poate îmbrățișa orice profesiune, ea poate ocupa orice funcție în aparatul de stat, oricît de importantă.

În țara noastră, femeile a cunoscut în trecut aceeași viață înjositoare ca cea dusă încă și astăzi de milioane

(Continuare în pag. 2-a)

FILMUL ROMÎNESC LA CANNES ȘI LA PARIS

Interviu telefonic cu tov.
George Macovescu,
director general
în Ministerul Încălzimîntului
și Culturii

Ieri dimineață am cînt în ziare o relatare asupra spectacolului de gală de la Paris cu filmul „Clujul Bărgăuului”. Spectacolul avaros, loc, marit seara. Telespectatoarele de la „Internatîonal”, mai operative decît agenția de presă, m-au ajutat, în zece minute de la emisia comenzii să ascult în plina receptivitate, glasul portarului de la Hotel Royal din Paris.

Prin intermediul său, prompt și amabil, (a trebuit să-l abată din drum pe destinatarul apelului meu telefonic în clipa cînd locmăl părăsea hotelul) consoberirea a fost cu putînă.

L-am rugat pe tovarășul GEORGE MACOVESCU, conducătorul delegației de cîinești romîni la Festivalul BORIS BUZILA

(Continuare în pag. 3-a)

REPORTAJ DE SEZON

LA CÎMPINA ȘI PUȚIN PE VALEA PRAHOVEI...

La Cîmpina, au coborît într-o dimineață răcoară, cu un soare palid și vînt puternic ce aducea o adiere de aer proaspăt, de munte. „Ce ghinion, mi-am zis eu, în ciuda timpului destul de convenabil pentru mers pe teren, să nu nimeresc o zi de caniculă. As fi putut vedea mult mai bine dacă preocupările gospodăriei orașului și raionului corespund cerințelor cetățenilor de sezon”. Timpul s-a în-călzit însă mai tîrziu și pe cetățeni i-am găsit foarte doritori să se folosească de obisnuitele mijloace comestibile împotriva căldurii: siropul, apa minerală la ghiță, limonada, înghețata, etc.

Ce e drept, măsuri pentru sezonul de vară s-au luat din timp. Gheața pentru oraș și localitățile de pe Valea Prahovei, cuprinse în butarele raionului Cîmpina, a fost asigurată prin cantitățile mari, depozitate în lîncă ca și prin gheața pe care o produce secțiile întreprinderilor de industrie locală. Restaurantele, cofetăriile, alimentarele nu se mai tem de căldură, centrele de răcoaroare nu sînt puse în situația de a servi cetățenilor sirop sau apă minerală caldă. Cu toate acestea, cetățenii nu vor putea să aibă, să zicem mică odă pe săptămîna, gheață la domiciliu. Cu cantitățile existente acum, acest lucru nu e posibil. Ce păcat că fabrica de gheață ce se construiește la Cîmpia (cu o capacitate de 3 tone gheață la 24 ore) începuță abia în trimestrul II al anului, va fi gata numai la sfîrșitul lunii august!

Pentru un oraș cum e Cîmpina, numărul centrelor de răcoaroare existente este suficient la aprovizionarea lor cu cele necesare e multumitoare. Toate sînt înăgrădite în centrul orașului, cîte odă la o distanță de nici 30 metri și mai ales în jurul cofetăriilor, care servesc și ele oranjadă, înghețată, etc.

Un cuvînt bun pentru calitatea oranjădei preparată de T.A.P.L. și o pădere mai puțin bună pentru limo-

nada fabricată de combinatul de industrie locală 23 August. Se spune că limonada pe care T.A.P.L. a refuzat-o și se vinde de aceea numai la centrele de răcoaroare, e mai bună decît anul trecut. După gustul cumpărătorilor — nu prea se simte diferența. Dovadă e însăși faptul că la centrele limonade se găsește din abundență lîncă nu se cere.

Dacă vă petreceți concediul pe Valea Prahovei e bine să știți că anul acesta veți avea prilejul să constatați unele îmbunătățiri în privința aprovizionării.

La Sînaia de pîldă s-a deschis locul o grădina de vară și urmează să se deschidă o patiserie. Print-o redistribuire a personalului din unitățile comerciale au putut lua ființă laboratoare pentru produse de cofetărie și la Bosteni și Azuga, produse care pînă acum trebuiau transportate din Cîmpina. Totodată, în timpul sezonului de vară, un vagon navetă care a june la Bosteni dimineața la orele 7, asigură aprovizionarea cu legume și zarzavaturi, în sfîrșit, o veste bună pentru cei care pleacă în concediu pe cont propriu: la Sînaia și Bosteni s-au deschis pensiuni unde se serveste masă la prînz și seara.

Nu ne bucurăm însă faptul că mai există unele cerințe care încă n-au fost satisfăcute, chiar dacă — uneori — factorii răspunzători au primit sugestii în această privință. De pîldă, s-ar putea să aveți ghinionul să consumați în vara aceasta friptură în farfurii de supă sau să așteptați felul doi, pînă se vor spăla farfuriile. Bineînțeles, în cazul cînd nu se vor hotărî cei de la O.R.A.D. Ploiești să trimează vasele corespunzătoare, care să nu mai fie refuzată de T.A.P.L. S-ar mai putea, dacă cooperarea meșteșugărească, raionului Cîmpina sau la îndrăgă, să aveți la dispoziție la Bosteni o spălătorie și botărie la toate stațiile de odihnă din cuprinsul raionului să găsiți

lucruri de artizanat (amintiri), lucrate chiar aici la fața locului, nu aduse tocmai de prin Regiunea Autonomă Maghiară. Și tot așa, s-ar putea să consumați cu multă plăcere compoturi, dulceturi, siropuri produse de industria locală a raionului, în cazul cînd combinatul 23 August va începe să valorifice una din principalele resurse locale ale raionului: fructele. S-ar putea, și bine ar fi.

LUCIA MANOLESCU

Rezultatele concursului nostru

Oamenii muncii scriu ziarului

Concursul „Oamenii muncii scriu ziarului” organizat de „România liberă” în cinstea Zilei Presei Comuniste a fost primit cu interes de cititorii noștri de la oraș și sat. În zilele concursului la redacție au venit zeci și sute de scriitori.

Ne-au scris muncitori, tehnicieni, funcționari, activiști, intelectuali, gospodine, în cuvinte simple sau în fraze meșteșugite ei au scris să arate tot ceea ce de pret s-a înfăptuit în orașul sau satul lor, la locul lor de muncă, dar și necesitățile pe care le mai au de împlinit din partea îndolentilor, teneșilor, birocratilor sau a elementelor necăsite. Marele număr de corespondențe primite, conținutul lor interesant, dovedesc participarea activă a oamenilor muncii la rezolvarea problemelor obștești.

În aceste condiții, sarcina comitei de triere a fost, lărd îndoaială, dificilă. Din multimea de scrisori primite am căutat să desprindem pe cele mai semnificative, mai caracteristice și mai actuale. Acestea nu sînt materialele premiate; numele autorilor lor le publicăm mai jos:

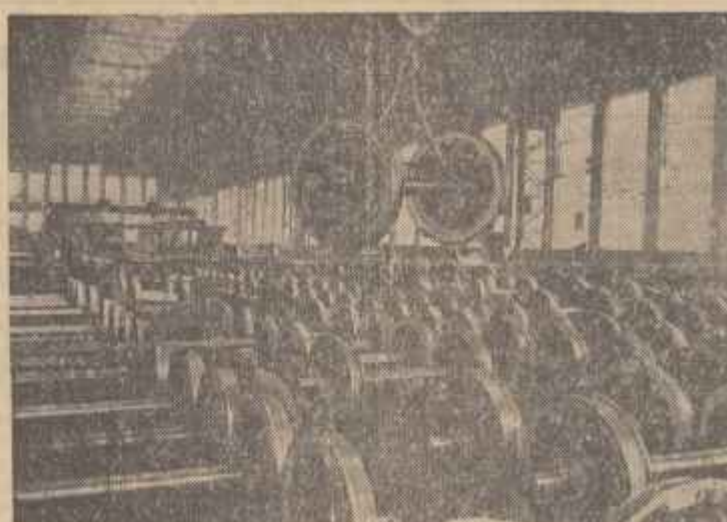
REPORTAJ

PREMIUL I: Victor Delcanu, miner din Lupeni.

PREMIUL II: George Vlad, tehnician de la șchele Berca, raionul Buzău; Dumitru Mitru

AZI VĂ PREZENTĂM Uzinele metalurgice „Progresul” din Brăila

În ansamblul întreprinderilor metalurgice din patria noastră, un loc de seamă îl ocupă uzinele „Progresul” din Brăila.

Una din secțiile cu care se mîndrește muncitorii și tehnicienii de la uzinele metalurgice „Progresul” este secția de roți montate (cliseul nr. 1). Aici, în această secție spațioasă, luminoasă, dotată cu mașini moderne, harnicii muncitori brăileni reparați trumose succese în producție.

An de an, metalurgii brăileni își ridică calificarea profesională. Constantin Maxim, bunăoară (cliseul nr. 2) care a lucrat ani de zile ca lăcătuș, a reușit acum — în condițiile regimului nostru democrat popular — să devină inginer mecanic. În prezent, el conduce cu competență fabrica de oxigen a întreprinderii.

În cursul anului trecut, cabinetul tehnic al uzinelor „Progresul” a acceptat un număr de 256 propuneri de inovații, care — traduse în practică — au adus întreprinderii economii în valoare de peste 3 milioane lei. Nu de mult, un grup de muncitori au venit la responsabilul cabinetului tehnic pentru a-l propune unele îmbunătățiri care se pot aduce rulurilor compresoare (cliseul nr. 3).

Ca în orice mare uzină, în întreprinderea metalurgică brăileană pulsează și o intensă viață artistică culturală. În alara ceasurilor petrecute în bibliotecă sau pe terenurile de sport, metalurgii brăileni activează în diferite formațiuni artistice. Iată, în cliseul nr. 4, o parte din entuziaștii membri ai corului uzinelor, repetind o serie de cîntece noi.

Fotografii: T. LUPU

REPORTAJ

PREMIUL I: Victor Delcanu, miner din Lupeni.

PREMIUL II: George Vlad, tehnician de la șchele Berca, raionul Buzău; Dumitru Mitru

Munteanu, colectivist, gospodăria „Grivita Roșie”, comuna Insurățel, raionul Călmățui, regiunea Galați; Maria Păvulescu, studentă din București.

PREMIUL III: Ioan Trifan, vîșător în comuna Dagile, satul

(Continuare în pag. 2-a)

